

สภาพสังคมสมัยพุทธันดรที่ผ่านมา

ย้อนไปในพุทธันดรที่ผ่านมา ซึ่งเป็นยุคหลังพุทธปรินิพพานของพระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้า ช่วงนั้นเป็นช่วงที่ยังมีคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และประชากรโลกส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ส่วนลัทธิความเชื่ออื่น ๆ เช่น ลัทธิทรงเจ้าเข้าผีหรือลัทธิความเชื่อแบบเทวนิยมต่าง ๆ ก็มีอยู่บ้างในบางพื้นที่ที่ห่างไกลศูนย์กลางความเจริญของพระพุทธศาสนา

สำหรับสภาพสังคมในยุคนั้นเป็นสังคมเกษตรกรรม ชาวเมืองมีความเป็นอยู่แบบอิงกับธรรมชาติ ไม่ทำลายธรรมชาติ ไม่มีเทคโนโลยีที่ล้ำสมัยเหมือนในยุคปัจจุบัน มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน อยู่กันแบบพี่แบบน้อง และมีวัดพุทธเป็นศูนย์กลางของหมู่บ้าน ส่วนการเดินทางไปไหนมาไหน ประชากรส่วนใหญ่อาศัยม้าและวัวเทียมเกวียนเป็นหลัก

๒๑ 21 พฤศจิกายน 2554

สภาพดินฟ้าอากาศในยุคนั้นบริสุทธิ์กว่าในยุคปัจจุบัน คือ ไม่มีอากาศเสีย ไม่มีมลพิษ ฝนก็ตกต้องตามฤดูกาล ส่งผลให้พืชพันธุ์ธัญญาหารมีรสโอชาและมีคุณภาพดีกว่าในยุคปัจจุบันมาก ด้วยความที่อาหารมีคุณภาพดี สภาพอากาศก็ดี จึงทำให้มนุษย์ในยุคนั้นมีอายุยืนยาวกว่ามนุษย์ในยุคปัจจุบันมาก

สภาพทางภูมิประเทศในยุคนั้นมีผืนดินกับผืนน้ำพอ ๆ กัน โดยพื้นที่ที่เป็นแผ่นดินมีความกว้างใหญ่และเชื่อมติดกัน ไม่แบ่งเป็นทวีปเล็กทวีปน้อยเหมือนยุคปัจจุบัน แต่ถึงกระนั้นในบางพื้นที่ก็ยังมีเกาะแก่งอยู่บ้าง แต่ไม่กระจัดกระจายมากมายเหมือนอย่างปัจจุบัน

การแบ่งเขตการปกครองในสมัยนั้นแบ่งเป็นแคว้นเล็กแคว้นใหญ่หลายสิบแคว้น โดยบางแคว้นมีขนาดใกล้เคียงกับประเทศใหญ่ ๆ ประเทศหนึ่งในยุคนี้ แต่บางแคว้นก็มีขนาดเล็กเท่ากับจังหวัดหนึ่งในประเทศไทยในยุคปัจจุบันเท่านั้น

ระบอบการปกครองในยุคนั้นส่วนใหญ่ปกครองด้วยระบอบกษัตริย์ ซึ่งแต่ละแคว้นมีอิสระในการปกครองตนเองอย่างเป็นสัดเป็นส่วนแบบแคว้นใครแคว้นมัน ในบางครั้งก็มีเหตุการณ์ที่ทำให้แต่ละแคว้นเกิดการกระทบกระทั่งกันบ้าง แต่ไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยเหมือนในยุคปัจจุบัน

นอกจากนั้นการบริหารบ้านเมืองของแต่ละแคว้นยังมีลักษณะที่คล้าย ๆ กัน คือ มีหน่วยราชการต่าง ๆ รับผิดชอบงานในแต่ละด้าน เช่น หน่วยงานทหารที่คอยดูแลความปลอดภัยของประชาชน หน่วยงานอากรที่คอยทำหน้าที่เก็บภาษีจากประชาชน

๒๒

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

ส่วนไพร่ฟ้าประชาชนของแต่ละแคว้นก็มีอาชีพที่หลากหลายคละกันไป ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร เช่น ปลูกพืชผักผลไม้หรือเลี้ยงสัตว์ แต่มีประชาชนบางส่วนที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น รับราชการหรือค้าขาย สำหรับการซื้อขายสินค้าในยุคนั้นใช้การแลกเปลี่ยนด้วยเงินตราเหมือนยุคปัจจุบัน

ในยุคนั้นมีแคว้นขนาดปานกลางอยู่แคว้นหนึ่ง เป็นแคว้นที่มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจควบคู่กับจิตใจด้วยเหตุนี้จึงทำให้แคว้นนี้เป็นแคว้นที่น่าอยู่ที่สุดแคว้นหนึ่งในยุคนั้น

สภาพบ้านเมืองในแคว้นแห่งนี้มีความสงบ เป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาดสะอ้าน ตามถนนหนทางมีต้นไม้ใหญ่ขึ้นปกคลุมอยู่เป็นระยะ ๆ ทำให้อากาศภายในแคว้นบริสุทธิ์ปราศจากมลพิษ

ประชาชนในแคว้นนี้ล้วนแต่มีความรักและศรัทธาในพระพุทธศาสนาอย่างมั่นคง อีกทั้งยังชอบเข้าวัดปฏิบัติธรรม รักการทำทาน รักาศิล เจริญภาวนา และชอบชวนกันสั่งสมบุญอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ ตลอดจนชอบทำหน้าที่อุปัฏฐากพระ และดูแลวัดเป็นอย่างดีอีกด้วย

ด้วยความที่ไพร่ฟ้าประชาชนต่างมีศีลธรรมประจำใจนี้เอง จึงทำให้แต่ละคนต่างดำรงชีวิตอยู่บนพื้นฐานแห่งความถูกต้องและดีงาม ประกอบลัษมาอาชีวะ และเนื่องจากหน่วยงานราชการไม่ขูดรีดภาษี ทำให้ประชาชนในแคว้นนี้ต่างมีเงินเหลือเก็บ เพื่อเอาไว้ใช้ในการดำรงชีวิตและสั่งสมบุญสร้างบารมี

ส่วนการเดินทางไปไหนมาไหนในแคว้นนี้ ไม่ว่าจะใกล้หรือไกล ก็สะดวกปลอดภัยทุกหนทุกแห่ง เพราะไม่มีโจรผู้ร้ายคอยดักจี้ปล้นระหว่างทาง ทำให้ประชาชนต่างอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

๒๒

22 พฤศจิกายน 2554

นอกจากประชาชนภายในแคว้นจะอยู่ในศีลธรรมและอยู่กันอย่างมีความสุขแล้ว พระภิกษุสามเณรภายในแคว้นแห่งนี้ต่างก็ตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมกันอย่างเต็มที่ จนทำให้แต่ละรูปมีความแตกฉานทั้งปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ เทศนา และวิชาธรรมกาย

ด้วยเหตุนี้ พระภิกษุสามเณรทั้งหลายจึงสามารถเทศน์สอนมหาชนให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวความเป็นจริงของชีวิตได้อย่างแจ่มแจ้งและแจ่มชัด จนทำให้พระพุทธศาสนา วิชาธรรมกาย แผ่ขยายไปทั่วแคว้น จนกลายเป็นแคว้นที่มีความเจริญทางพระพุทธศาสนาอย่างสูงสุดในยุคนั้น

นอกจากนั้น แคว้นนี้ยังมีความสัมพันธ์ระหว่างแคว้นดีมาก ทำให้ไม่มีใครมารุกราน และด้วยความที่แคว้นแห่งนี้มีสัมพันธ์ไมตรีที่ดีกับแคว้นอื่น ๆ จึงทำให้พวกพ่อค้าแม่ค้าที่อยู่ในและนอกแคว้นเกิดความพึงพอใจเป็นอย่างมาก เพราะสามารถเดินทางติดต่อซื้อขายสินค้าหรือทำการค้าระหว่างแคว้นได้อย่างสะดวกง่ายดาย ที่สำคัญที่สุด พระภิกษุสามเณรสามารถเดินทางไปเผยแผ่พระพุทธศาสนา วิชาธรรมกาย ยังแคว้นต่าง ๆ ได้อย่างไม่ติดขัด ไม่ถูกกีดกันจากแคว้นรอบข้าง ทำให้พระพุทธศาสนา วิชาธรรมกาย ในสมัยนั้นมีความเจริญรุ่งเรืองและแผ่ขยายออกไปกว้างไกลอย่างยิ่ง

ความเจริญทั้งหมดทั้งมวลที่เกิดขึ้นในแคว้นแห่งนี้ ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นด้วยความบังเอิญ แต่เป็นเพราะแคว้นนี้มีพระราชาที่ดี ซึ่งก็คือ พระราชาองค์ที่ออกบวช เนื่องจากพระองค์เป็นพระราชาที่ตั้งอยู่ในธรรม อีกทั้งยังเพียบพร้อมไปด้วยพระปรีชาสามารถในการบริหารปกครองบ้านเมืองอย่างดีเยี่ยม ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ไพร่ฟ้าประชาชนได้รับความสุขสบายกันอย่างถ้วนหน้า มีผลให้เหล่าพสกนิกรทุกคนต่างรัก เคารพ เทิดทูน และเกิดความจงรักภักดีต่อพระราชาที่ออกบวชของค์นี้มาก ๆ สำหรับปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้พระองค์ทรงบริหารบ้านเมืองได้ดี ก็เพราะทรงมีมหาเสนาบดีคู่บุญ ซึ่งคอยสนองพระราโชบายเป็นอย่างดี